

نکته و تست ادبیات و زبان فارسی - دکتر هامون سبیطی - آموزش املا

مساجد (معمر - مامور) و (امارات - عمارات) (حصین - حسین)

عقل داند که (عذار - ازار) سپید ماه را بر (ظلام - ضلام) شب گیسو سیاه چه (رجحان - رجحان) است.

(حله - هله) پوشان عالم علم و (عمل - امل) اند و قاطعان راه رجا و هوا.

از (مباحات - مباحات) تمتع گیرید که از (تامل - تعمل) حیل‌ها و خدعه‌ها جز حرمان و (تالم - تعلم) توفیری حاصل نیست.

(غرابت - قرابت) پهلوی برای ایرانیان فقط در خط بود و زبان و واژگان چندان (مهجور - محجور) نیافتاده بود.

آن مجذوب وحدت، آن (مسلوب - مصلوب) عزت، آن خویشتن کشته... .

با ادیبی کامل در صناعت و بضاعت و نادر در فساحت و براعت اعتلاف داشتیم و بخشایش الهی مرا در نواحی چراغ توفیق فرا راه داشت تا ضمائم اخلاقم به حمایده بدل گشت و چگونه ممکن بود که حضرت جلّت بنده‌گان خود را در ایام فترت محمل گزارد و در سلاح و صواب و عقاب ایشان نیاندیشد.

روزی با طبقه‌ی حریفان غریب و جماعت ظریفان عجیب شهری و سفری و حذری و یمانی و عمانی در بساتین فلسطین طواف می‌کردم. دیدم پیری سیاح که به آواز درآمد و گفت: دریغ از این اشباه و ارواح.

ذلال و جهالت من بدان جا بیانجامید که فوجی از حرس به زخم چوبم تادیب نمودند اما چه کسی از سهو و ذلت براعت تواند داشت پس اگر مغفول به قصد و عمد منصوب نباشد اغماز اندر اثرات و خبط‌های او اولی‌تر باشد.